

۲۹۷ - ای یاوران عبدالبهاء

حضرت عبدالبهاء

اصلى فارسى

۲۹۷ - ای یاوران عبدالبهاء

ای یاوران عبدالبهاء، دوستان قدیمید و یاران دیرین شب و روز خلوتخانه دل این مسجون بنوریاد یاران روشن و ساحت جان و دل بذکر عزیزان مهربان مانند چمن و گلزار و گلشن. چه نویسم و چه اندیشم و چه شرح دهم مشامم از نفعه ریاض محبتان معطر است و معبر و دلم از نورانیت قلوبتان شاد و خرم زیرا آستان مقدس را بندگان دیرینید و خلوتگاه احدیت را محرم و همدم و همنشین لسان ملاً اعلیٰ بذکر شما مشغول و زبان اهل ملکوت ابهی بتحسین مألوف. شکر کنید خدا را که مورد چنین الطافید و مشمول چنین اعطاف امید از الطاف خداوند مجید چنان است که روز بروز روشنتر گردید و بر شور و وله و شوق و جذبه بیفزائید.

الهی الهی هوّلاء نفوس اقتبسوا نار الهدی من شجرة فردانیتک و اشتعلوا بنار محبتک المضطرمه فی دوحه وحدانیتک ربّ وفقهم علی نشر نفحاتک فی تلك البقاع و اعلاء کلمتک فی تلك الاصقاع حتّی یرتفع خباء مجدک علی تلك الاتلال و الدیار و یحشر النفوس فی ظلّ رایة رحمانیتک فی تلك الاقطار انک انت المقتدر العزیز المختار.

ORIGINAL

AUDIO